

Εναγομένη: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η παραπομπή που περιέχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, προς το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο, το οποίο δραστηριοποιείται επαγγελματικά, μεταξύ άλλων, στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημιώσεως έναντι ασφαλιστών, δύναται να ασκήσει αγωγή κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης που έχει ασφαλίσει τον υπαίτιο τροχαίου ατυχήματος και είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της κατοικίας του ζημιωθέντος, ενώπιον δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ζημιωθέντος, κατ' επίκληση συμβάσεως με την οποία ο άμεσα ζημιωθείς του μεταβίβασε τη σχετική απαίτηση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Dănuț Podilă κ.λπ. κατά Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București

(Υπόθεση C-133/17)

(2017/C 202/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Dănuț Podilă κ.λπ.

Ανααιρεσίβλητη: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως τα άρθρα 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 151 ΣΛΕΕ και 153 ΣΛΕΕ, καθώς και οι διατάξεις της οδηγίας-πλαisiού 89/391/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και των μεταγενέστερων ειδικών οδηγιών αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπουσα προθεσμίες και διαδικασίες οι οποίες περιορίζουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη με σκοπό την κατάταξη των χώρων εργασίας ως χαρακτηριζόμενων από ιδιαίτερες ή ειδικές συνθήκες, με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζονται στους εργαζομένους τα δικαιώματα στην ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία τα οποία απορρέουν από τη διαπίστωση των ανωτέρω συνθηκών, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις που παρατίθενται στην αίτηση προδικαστικής απόφασης;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 9, στοιχείο α', της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν τιμωρεί την αδράνεια του εργοδότη ως προς τη λήψη αξιολογήσεως των κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία;

⁽¹⁾ Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτιώσεως της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989, L 183, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Costel Nicușor Mucea κατά SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

(Υπόθεση C-134/17)

(2017/C 202/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Costel Nicușor Mucea

Ανααιρεσίβλητη: SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως τα άρθρα 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 151 ΣΛΕΕ και 153 ΣΛΕΕ, καθώς και οι διατάξεις της οδηγίας-πλαisiού 89/391/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και των μεταγενέστερων ειδικών οδηγιών αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπουσα προθεσμίες και διαδικασίες οι οποίες περιορίζουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη με σκοπό την κατάταξη των χώρων εργασίας ως χαρακτηριζόμενων από ιδιαίτερες ή ειδικές συνθήκες, με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζονται στους εργαζομένους τα δικαιώματα στην ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία τα οποία απορρέουν από τη διαπίστωση των ανωτέρω συνθηκών, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις που παρατίθενται στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτιώσεως της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989, L 183, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 17 Μαρτίου 2017 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej κατά Gmina Ryjewo

(Υπόθεση C-140/17)

(2017/C 202/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Ανααιρεσίβλητος: Gmina Ryjewo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δικαιούται ένας δήμος, υπό το πρίσμα των άρθρων 167, 168 και 184 επ. της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, καθώς και υπό το πρίσμα της αρχής της ουδετερότητας, να εκπίπτει τον φόρο εισροών (μέσω διακανονισμού) για επενδυτικές δαπάνες του, όταν
 - το παραχθέν (αποκτηθέν) αγαθό της επενδύσεως χρησιμοποιήθηκε αρχικώς για μη φορολογητέους σκοπούς (την εκτέλεση δημόσιων καθηκόντων από τον δήμο στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του), [αλλά]
 - έχει μεταβληθεί ο τρόπος χρησιμοποίησής του αγαθού αυτού και ο δήμος το χρησιμοποιεί πλέον και για φορολογητέες πράξεις;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος το γεγονός ότι ο δήμος, κατά τον χρόνο παραγωγής και/ή αποκτήσεως του επενδυτικού αγαθού, δεν είχε δηλώσει ρητώς την πρόθεσή του να το χρησιμοποιήσει μεταγενέστερα για φορολογητέες πράξεις;
- 3) Έχει σημασία για την απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος το γεγονός ότι το επενδυτικό αγαθό χρησιμοποιείται τόσο για φορολογητέες όσο και για μη φορολογητέες πράξεις (την εκτέλεση δημόσιων καθηκόντων) και ότι οι συγκεκριμένες επενδυτικές δαπάνες δεν είναι δυνατό να αποδοθούν αντικειμενικά σε μια εκ των προαναφερομένων πράξεων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.